Dosar nr. 4-25063529-05-4r-15082025 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Natalia Pasat

CURTEA DE APEL SUD, SEDIUL CAHUL
D E C I Z I E
în numele Legii

28 octombrie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
președintele completului Vitalie Movilă,
judecătorii Andrei Scripcenco, Inga Gorlenco

a judecat fără prezența părților, recursul declarat de agentul constatator din cadrul SSS al SP nr.1 „Cahul" a IP Cahul, Babaianu Mihaela, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 iulie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Velcev Iuri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 384804 din 14 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată;

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

În fapt:

1. La 14 aprilie 2025 agentul constatator din cadrul SSS al SP nr.1 „Cahul" a IP Cahul, Babaianu Mihaela, a întocmit în privința lui Velcev Iuri procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 384804, pe faptul că, pe parcursul anului 2024, Velcev Iuri, având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din anul 2024, a primit 9 tranzacții cu mijloace bănești prin intermediul aplicației mobile „ПБС" din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere care după caracter atentează la drepturi constituționale.

Acțiunile lui Velcev Iuri au fost încadrate în prevederile art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, „Coruperea electorală pasivă, adică pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune".

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Velcev Iuri, în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25000 lei.

2. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Velcev Iuri, în ordinea art. 448 Cod contravențional, la 24 aprilie 2025 a depus contestația, prin

care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 14 aprilie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

În motivarea contestației a indicat că, nu își recunoaște vina, nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancţionare, considerând ca a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicţie totală cu circumstanţele de fapt.

Susține că, în procesul-verbal la compartimentul 18 apare semnătura sa, precum ca ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravenţional. Cu atât mai mult că este vorbitor de limba rusă și nu i-a fost asigurat traducător. Respectiv, în așa mod, a fost sancţionat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravenţional constituie inexistența faptului contravenţiei, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravenţional, temeiurile de încetare a procesului contravenţional, Cod contravenţional. Aceasta omisiune ridica dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art. 425 și 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care 1-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal contravenţional.

Menționează că, omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să continuă mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravenţional. Lipsa elementelor care trebuie sa figureze în procesul-verbal atrage nulitatea acestuia.

Menționează că, procesul-verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut. Unul din elementele de baza ale procesului-verbal este locul și timpul săvârșirii faptei contravenţionale. Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenţionale.

De menționat faptul ca potrivit Curţii Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională. Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speţă agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional, determine nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie și a deciziei agentului constatator.

Menționează ca agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formala a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale.

Reține că, agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei. În aceleași timp, respinge categoric acuzațiile ca ar fi primit bani pentru a vota cu cineva. Este o acuzație nefondată și neprobată, care se bazează pe presupuneri și interpretări abuzive ale legislației.

Consideră ca agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art.47[1] cod

contravenţional. Nici odată nu a primit careva mijloace băneşti de la nimeni pentru ai exercita sau pentru a nu-şi exercita dreptul de vot.

Potrivit Deciziei de sancţionare ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false și abuzive. Nu există nici o probă, cel puțin care sa fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoana fizică. O aplicație bancara nu poate fi subiect al contravenţiei. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la dânsul. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancara, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Unica pretinsă proba a Poliției ar fi o oarecare lista precum ca exista un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum ca ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator. La decizia de sancţionare nu a fost anexată nici un material probator care ar demonstra componența contravenţiei de la art.47[1] Cod contravenţional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancţiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenţiei. Simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenţie a articolului, care prevede o sancţiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenţiei de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenţionale, neelucidând pe deplin, obiectiv fi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat. În ordinea celor menționate, reține ca existenta faptei contravenţionale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie sa fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravenţional în acest caz nu a fost răsturnat.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care sa demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistentă la speță a faptei contravenţionale și a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia ca procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunita fapta contravenţiei stabilită la art.240 alin.(1) Cod contravenţional. Aceasta obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie sa se asigure ca activitatea lor, urmează sa o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, sa asigure calitatea legislației.

Poziția instanței de fond.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 iulie 2025, s-a admis contestația depusă de Velcev Iuri. S-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 384804 din 14 aprilie 2025 și decizia asupra cauzei contravenționale emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cahul, prin care cet.Velcev Iuri a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul

contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale. S-a încetat procesul contravențional intentat în privința cet. Velcev Iuri în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Solicitarea și motivele recurentului.

4. La data de 07 august 2025, agentul constatator din cadrul SSS al SP nr.1 „Cahul" a IP Cahul, Mihaela Babaianu, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat:

casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul central din 24 iulie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Velcev Iuri să fie sancţionat conform art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, „corupere electorală pasivă".

Termenul de declarare a recursului.

5. În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).*

Completul de judecată constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data de 24 iulie 2025 în prezența agentului constatator.

Recursul a fost înregistrat de agentul constatator, la data 07 august 2025, din care considerente Completul de judecată consideră că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura de notificare a fost legal executată.

6. În corespundere cu prevederile art. 471 alin. (1) și (2) din Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit intimatul-agentul constatator nu a depus referință, și nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosar.

Aprecierea instanței de recurs.

7. Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide admiterea recursului înaintat de agentul constatator cu casarea integrală a hotărîrii Judecătoriei Cahul sediul Central din 24 iulie 2025 și restituirea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente:

Conform art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una din următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților,*

privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

Potrivit art. 466 lit. d) Cod contravențional, *hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare*.

Potrivit CtEDO și anume cauza Albina vs României, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părţilor sunt în mod real „ascultate", adică în mod corect examinate de către instanţa sesizată. Altfel spus, art.6 implică mai ales în sarcina „instanţei" obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părţilor, cel puțin pentru a le aprecia pertinența.

Completul de judecată constată că, la 14 aprilie 2025 agentul constatator din cadrul SSS al SP nr.1 „Cahul" a IP Cahul, Babaianu Mihaela, a întocmit în privința lui Velcev Iuri procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 384804, pe faptul că, pe parcursul anului 2024, Velcev Iuri, având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din anul 2024, a primit 9 tranzacții cu mijloace bănești prin intermediul aplicației mobile „ПБС" din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere care după caracter atentează la drepturi constituționale.

Acțiunile lui Velcev Iuri au fost încadrate în prevederile art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, „Coruperea electorală pasivă".

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Velcev Iuri, în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Velcev Iuri, în ordinea art. 448 Cod contravențional, la 24 aprilie 2025 a depus contestația, prin care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 14 aprilie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 iulie 2025, s-a admis contestația depusă de Velcev Iuri. S-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 384804 din 14 aprilie 2025 și decizia asupra cauzei contravenționale emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cahul, prin care cet.Velcev Iuri a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional şi sancţionat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale. S-a încetat procesul contravențional intentat în privința cet.Velcev Iuri în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

În argumentarea hotărîrii sunt invocate următoarele motive precum că, la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată, potrivit prevederilor art. 425 din Codul contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, Velcev Iuri a comis fapta incriminată. Totodată, instanţei de judecată, reține că din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanțe el a acceptat şi a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul amintit, adăugarea unei liste şi a informației despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare şi individualizate.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești în coraport cu materialele cauzei contravenționale și normele de drept procesual relevante soluționării cauzei, Completul de judecată atestă încălcarea normelor de procedură de către instanța de fond la adoptarea hotărârii judecătorești prin omiterea evaluării ansamblului de probe administrate la materiale cauzei de către agentul constatator.

Conform art. 381 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod*.

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Raționamentele expuse fundamentează la nivel de principiu că, *sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecata, revine, în primul rând, agentului constatator*.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Potrivit art. 458 alin. (1) lit. a) și f) Cod contravențional, ***examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei***.

Lecturând hotărârea judecătorească, Completul de judecată remarcă că instanța de fond la examinarea contestației depuse de Iuri Velcev a verificat respectarea exigențelor prevăzute la art.443 Cod contravențional impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, nefiind constatate temeiuri pentru nulitate absolută a procesului-verbal în conformitate cu dispozițiile art. 445 Cod contravențional. Cu toate acestea, instanța de fond a omis să indice în hotărârea sa, considerente de respingere a argumentelor invocate în contestație în sensul neconsemnării în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor și informațiilor prevăzute la art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional.

Instanța de fond analizând procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Iuri Velcev sub aspectul temeiniciei acestuia prin raportare la materialul probator administrat și al principiului prezumției de nevinovăție de care se bucură făptuitoarea, a constatat lipsa probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate lui Iuri Velcev.

În acest sens, instanța de fond a reținut „*…agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, nu a demonstrat vinovăția lui Iuri Velcev de comiterea contravenției pentru care a fost recunoscută vinovată*”, ”*…la materialele cauzei nu există nici o probă administrată, potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că Iuri Velcev a comis fapta incriminată*”, ”*…agentul constatator nu a desfășurat o anchetă contravențională propriu-zisă, limitându-se a transcrierea unor suspiciuni provenite*

dintr-o cauză penală fără vreo verificare autonomă a implicării directe a contravenientului; ...Inspectoratul de Poliție Cahul nu a administrat nici un probatoriu propriu și nu a întreprins nici o acțiune specifică în raport cu persoana lui Iuri Velcev".

În acord cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor; procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, ș.a. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Analizând activitatea agentului constatator la examinarea cauzei contravenționale intentate în privința lui Iuri Velcev în sensul colectării probelor pentru constatarea existenței sau inexistenței contravenției prevăzute de art. 47[1] Cod contravențional, Completul de judecată constată că agentul constatator a prezentat instanței de fond probele care au fost reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Iuri Velcev și a emiterii deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 14 aprilie 2025.

În hotărârea judecătorească, instanța de fond a enumerat probele prezentate de agentul constatator în susținerea învinuirii expuse în procesul-verbal cu privire a contravenție, cum sunt: Scrisoarea Inspectoratului Național de Securitate Publică din 07 aprilie 2025, Raportul privind înregistrarea contravenției seria RAP01 466535 din 09.04.2025, Ordonanța privind formarea grupului de lucru pe procedura contravențională nr.93 din 09.04.2025, emisă de Inspectoratului de Poliție Cahul, Încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.13-2237/2025 din 01.04.2025 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, Încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.13-7920/2024 din 22.10.2024 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, Ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024, emisă de procurorul în Procuratura Anticorupție, Raport de analiză informațional-criminală, Informație despre abonatul de telefonie mobilă din rețeaua operatorului de telefonie mobilă a SA „Moldcell", Proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 14 aprilie 2025, Originalul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 384804 din 14 aprilie 2025, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de Iuri Velcev în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Art. 6 § 1 din Convenție Europeană a Drepturilor Omului prevede că „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...]".

Curtea Europeană în mod constant a reamintit locul important pe care îl ocupă dreptul la un proces echitabil într-o societate democratică (Airey împotriva Irlandei, pct. 24; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 231). Această garanție „se numără printre principiile unei societăți democratice în sensul Convenției" (Pretto și alții împotriva Italiei, pct. 21). Rezultă că o interpretare restrictivă a garanțiilor oferite de art. 6 § 1 nu este așadar justificată (Moreira de Azevedo împotriva Portugaliei, pct. 66). În plus, cerința echității se aplică întregii proceduri și

nu se limitează la ședințele în contradictoriu (Rafinăriile elene Stran și Stratis Andreadis împotriva Greciei, pct. 49).

Părțile la proces au dreptul să prezinte orice observații pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Acest drept este efectiv numai în cazul în care cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „ascultate", adică examinate în mod adecvat de către instanța sesizată (Donadzé împotriva Georgiei, pct. 35). Astfel, instanța trebuie să efectueze o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate de părți [Kraska împotriva Elveției, pct. 30; Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 59; Perez împotriva Franței (MC), pct. 80]. Pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor garantate de art. 6 § 1 CEDO, autoritățile judiciare trebuie să dovedească „diligență" [Kerojärvi împotriva Finlandei, pct. 42; Fretté împotriva Franței, pct. 49, Göç împotriva Turciei (MC), pct. 57].

Analizând lucrările dosarului sub aspectul respectării cerinței echității procesului, inclusiv obligația instanței de judecată de a se expune asupra tuturor argumentelor și probelor prezentate de părți, Completul de judecată consideră că instanța de fond nu a respectat în deplină măsură normele procedurale care vizează examinarea „efectivă" a cauzei contravenționale, lăsând fără apreciere, conform criteriilor prevăzute de art. 425 Cod contravențional, a probelor prezentate de agentul constatator reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Iuri Velcev, contrar garanțiilor procedurale oferite de art. 6 CEDO.

Potrivit art. 462 alin. (1) și (4) Cod contravențional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Partea descriptivă cuprinde: a) circumstanțele constatate în judecarea cauzei; b) ***probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a probelor***; c) norma contravențională pe care se întemeiază soluționarea cauzei.

Dreptul la un proces echitabil este compus dintr-un ansamblu de garanții juridice procedurale de care beneficiază persoanele în procesul de înfăptuire a justiției, ce au menirea de a pune în valoare drepturile și libertățile recunoscute de lege.

Totodată, dreptul la un proces echitabil se compune și dintr-un ansamblu de principii subsidiare, care nu sunt indicate expres în norma art. 6 din Convenție, sub formă de garanții, însă fără de care este imposibilă asigurarea echității în sistemul justiției, unul dintre care este principiul motivării hotărârii judecătorești.

Dreptul la o hotărâre motivată constituie un principiu fundamental legat de buna administrare a justiției. Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, îl obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile părților. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat, din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate. Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază hotărârea, astfel încât părțile să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs de care dispune.

Pronunțarea de către instanțele judecătorești a unei hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerințelor şi argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărîrea din 21 ianuarie 1999).

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, părțile având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție şi să

le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri. Lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-şi motiveze soluțiile şi concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). Lipsa motivelor prezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt poate fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (c. Ruiz Torijav. Spania, 9 decembrie 1994).

Motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, care este indispensabilă pentru exercitarea controlului judiciar de către instanța ierarhic superioară și constituie o garanție împotriva arbitrariului pentru părțile în proces, întrucât le furnizează dovada că solicitările și mijloacele lor de apărare au fost serios examinate de judecător.

Respectarea acestei dispoziții procedurale, cu valoare de principiu, se circumscrie obligației ce revine instanței de a garanta părților exercițiul efectiv al dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că dreptul la un proces echitabil implică în sarcina instanței obligația de a proceda la ”*un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părţilor, cel puţin pentru a le aprecia pertinenţa*” (Hotărârea Albina împotriva României, Hotărârea Gheorghe împotriva României).

Examinând motivarea din hotărârea instanței de fond, Completul de judecată constată că judecătorul instanței de prim nivel nu a procedat la o analiză *efectivă* a probelor prezentate de agentul constatator, ceia ce se poate observa din parcurgerea considerentelor hotărârii judecătorești. Astfel, instanța de fond a enumerat în motivarea hotărârii sale probele prezentate de agentul constatator fără a le aprecia din punct de vedere al admisibilității lor, precum o prevede art. 425 alin.(5) Cod contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, instanța de judecată s-a limitat la expuneri cu caracter general precum „agentul constatator nu a administrat probe pertinente și concludente care ar demonstra comiterea contravenției”, fără a respinge probele prezentate de agentul constatator cu redarea motivelor în acest sens.

Or, instanța de fond în motivarea hotărârii a indicat că, agentul constatator nu a desfășurat o anchetă contravențională propriu-zisă, nu a administrat nici un probatoriu și nu a întreprins nici o acțiune specifică în raport cu persoana lui Iuri Velcev, însă instanța de judecată nu a argumentat dacă probele agentului constatator administrate în aceste împrejurări sunt în măsură să afecteze caracterul admisibil al probei pentru constatarea comiterii contravenției imputate lui Iuri Velcev. În motivarea hotărârii sale, instanța de judecată nu a constatat și nici nu a argumentat existența temeiurilor prevăzute de art. 425 alin. (6) Cod contravențional care vizează inadmisibilitatea probelor administrate de agentul constatator.

Mai mult în ședința de judecată din 13 iunie 2025, agentul constatator a prezentat instanței de fond și prin încheierea protocolară a judecătorului au fost anexate la materialele cauzei:

ordonanța și procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 11 aprilie 2025, și un extras Excell prin care destinatarul numărului de telefon ***** a primit în datele de 10.07.2024 9 SMS de intrare de la identificatorul PSB. Cu toate acestea, din parcurgerea hotărârii judecătorești, se observă omisiunea instanței de fond de a expuse în hotărârea judecătorească respectivele probe și să le aprecieze în ansamblu cu celelalte probe existente în dosar la emiterea soluției. Rezultă, astfel, că instanța de fond a lăsat în afara aprecierii sale unele probe prezentate de agentul constatator în susținerea învinuirii formulate în procesul-verbal cu privire a contravenție întocmit în privința lui Iuri Velcev, contrar normelor procesuale care obligă instanța de fond să indice în hotărâre, probele pe care își întemeiază concluzia şi motivele de respingere a lor.

În aceste condiții este evident că motivarea hotărârii atacate nu este de natură să furnizeze părților procesului, cât și instanței de recurs, considerentele pentru care judecătorul instanței de fond nu a luat în considerare la adoptarea hotărârii judecătorești probele prezentate de agentul constatator în ședința din 13 iunie 2025 și anexate de către instanța de judecată a materialele cauzei prin încheiere protocolară din aceiași dată, împrejurare ce denotă, în fapt, necercetarea fondului cauzei.

Astfel, instanța de fond nu a examinate în mod efectiv circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei contravenționale, lăsând fără o argumentare corespunzătoare motivele invocate în contestație în sensul încălcării art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și omisiunea de a aprecia probe prezentate de agentul constatator în conformitate cu criteriile stabilite în art. 425 Cod contravențional.

Din procesul-verbal al ședinței din 13 iunie 2025 se atestă că instanța de fond a cercetat în ședință „f.d.4-41 contestație+anexe", nefiind indicate în concret probele cercetate cu participarea ambelor părți, încălcând astfel principul nemijlocirii, care obligă instanța de judecată să cerceteze în ședință direct și nemijlocit probele propuse de ambele părți ale procesului, cu respectarea principiului egalității în drepturi procesuale a părților.

Drept concluzie, luând în considerare dispozițiile art. 466 lit. d) Cod contravențional și gravitatea încălcării normelor de procedură admise de către instanța de fond la adoptarea hotărârii asupra cauzei contravenționale, încălcări care nu pot fi corectate la examinarea cauzei în ordine de recurs, Completul de judecată consideră necesar de a casa integral hotărârea primei instanțe, cu restituirea cauzei contravenționale în prima instanță pentru rejudecare, în alt complet de judecată.

Constatările instanței de fond precum „…agentul constatator nu a făcut proba–când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supus răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau și mai mult – utilizate pentru confirmarea pretinderii/ acceptării/ recepţionării/ extragerii/ primirii de mijloace băneşti…" vin în contradicție cu probele administrate de agentul constatator, inclusiv și acelor probe prezentate direct în ședința de judecată, din care se atestă recepționarea mai multor mesaje la numărul de telefon ce aparține lui Iuri Velcev de la aplicația PSB în datele de 03.10.2024, 07.10.2024 și 14.10.2024.

Împrejurările expuse atestă că instanța de fond nu a judecat cauza contravențională în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În acest context, Completul de judecată constatată încălcarea normelor procedurale la examinarea cauzei contravenționale de către instanța de fond, erori de drept prescrise în art. 466

lit. d) Cod contravențional, și care impun soluția de rejudecare a cauzei de către instanța de recurs. Astfel, instanța de recurs admite ca fiind întemeiate argumentele recurentului în sensul lipsei de temeinicie a hotărârii adoptate de către instanța de fond în prezenta cauză contravențională.

Luând în considerare că prima instanță a admis eroare procesuală care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Completul de judecată admite recursul depus de agentul constatator al IP Cahul Babaianu Mihaela, casează integral, hotărârea emisă la 24 iulie 2025, cu remiterea cauzei la rejudecare, în Judecătoria Cahul în alt complet de judecată.

La rejudecare, instanța de fond urmează să țină cont de constatările enumerate în prezenta decizie care au condus la casarea hotărârii judecătorești, să examineze cauza în conformitate cu normele procesuale, cu emiterea unei hotărâri legale, întemeiate și motivate.

Călăuzindu-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c), art. 474 Cod Contravențional, Completul de judecată, -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către agentul constatator din cadrul SSS al SP nr.1 „Cahul" a IP Cahul, Babaianu Mihaela.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central 24 iulie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Velcev Iuri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 384804 din 14 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată.

Se remite prezenta cauză contravențională, pentru rejudecare, în Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului Vitalie Movilă

Judecătorii Andrei Scripcenco

Inga Gorlenco